Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

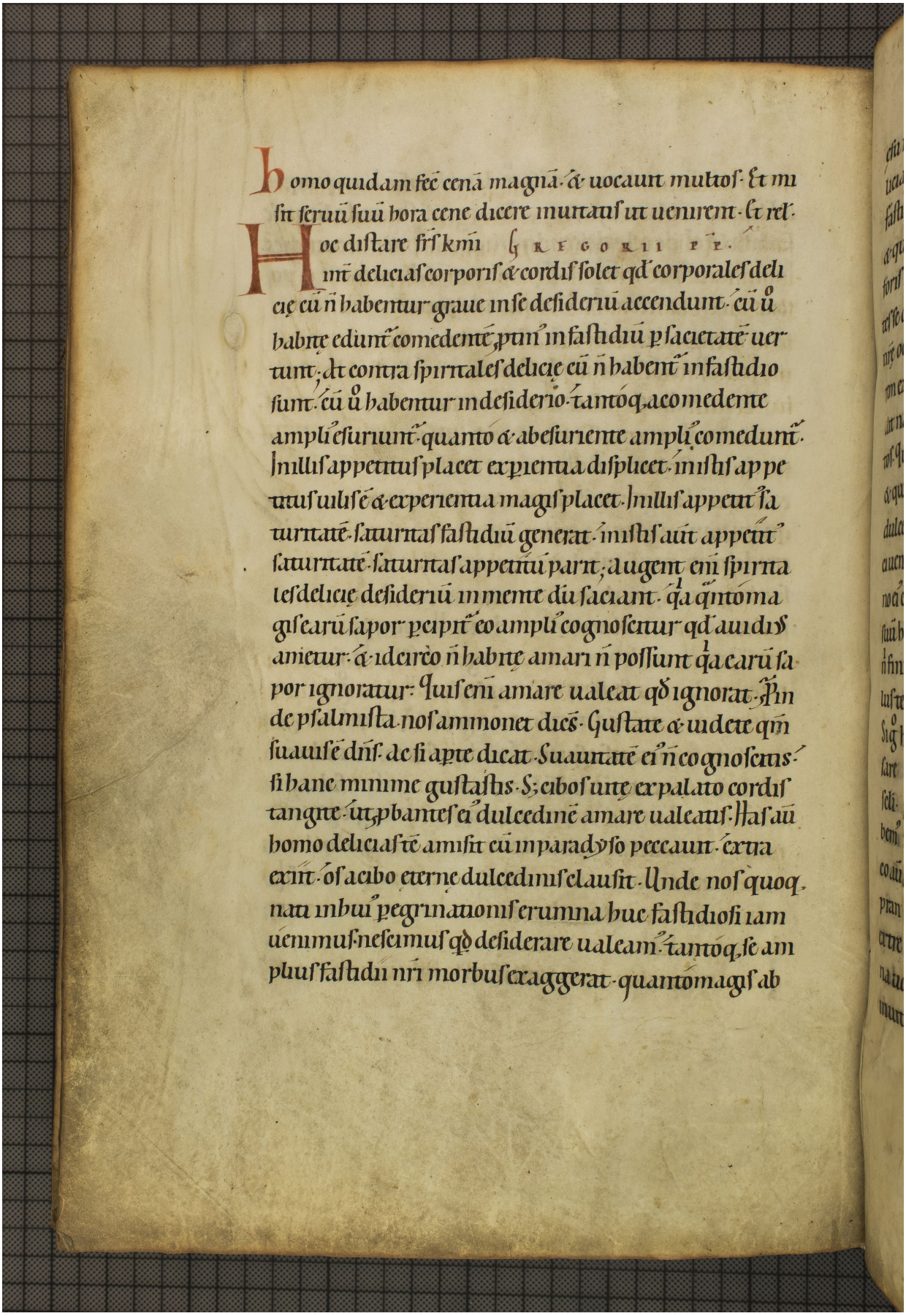

Homo quidam fec̄ cenā magnā. & uocauit multos. Et mi
sit seruū suū hora cene dicere inuitatis ut uenirent. Et rel.

Hoc distare frs kmi GREGORII PP.
int̄ delicias corporis & cordis solet qd̄ corporales deli
cię cū n̄ habentur graue in se desideriū accendunt. cū u̅o
habitę eduntur comedentē, ꝓtinus in fastidiū ꝑ sacietatē uer
tunt; At contra spiritales delicię cū n̄ habentur in fastidio
sunt. cū u̅o habentur in desiderio. tantoq; a comedente
amplius esuriuntur. quanto & ab esuriente amplius comeduntur.
In illis appetitus placet exꝑientia displicet. in istis appe
titus uilis ē & experientia magis placet. In illis appetitus sa
turitatē. saturitas fastidiū generat. in istis aūt appetitus
saturitatē. saturitas appetitū parit; augent enī spirita
les delicię desideriū in mente dū saciant. q̄a q̄ntoma
gis earū sapor ꝑcipitur eo amplius cognoscitur qd̄ auidius
ametur. & idcirco n̄ habitę amari n̄ possunt q̄a earū sa
por ignoratur. Quis enī amare ualeat qd̄ ignorat. Pr̄in
de psalmista nos ammonet dicēs. Gustate & uidete qm̄
suauis ē dn̄s. ac si aꝑte dicat. Suauitatē eius n̄ cognoscitis.
si hanc minime gustastis. S; cibos uitę ex palato cordis
tangite. ut ꝓbantes eius dulcedinē amare ualeatis. Has aū
homo delicias tē amisit cū in paradyso peccauit. extra
exiit. os a cibo eternę dulcedinis clausit. Unde nos quoq;
nati in huius ꝑegrinationis erumna huc fastidiosi iam
uenimus. nescimus qd̄ desiderare ualeamus. tantoq; se am
plius fastidii nr̄i morbus exaggerat. quantomagis ab